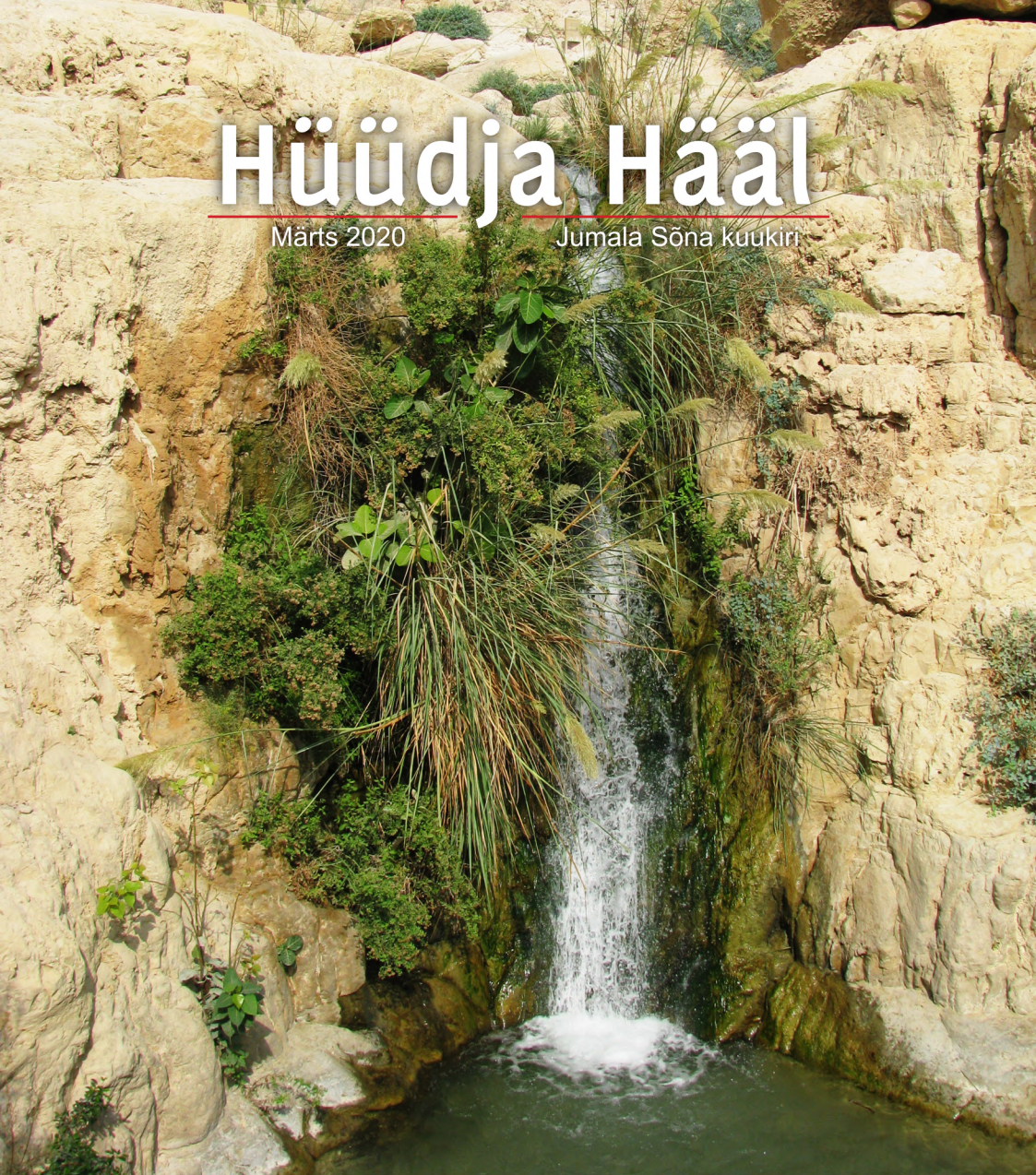

Hüüdja Hääl

Märts 2020

Jumala Sõna kuukiri

„Aga Taavet läks sealt ära ja asus
Een-Gedi mäelinnustesse.” 1Sm 24:1

**Vaata, see laps on seatud languseks ja tõusuks
paljudele Iisraelis ja tähiseks, mille vastu
räägitakse.**

Lk 2:34

Tõde pahandab neid, keda see ei valgusta ega
muuda. **Evangeelium põhjustab segadust**, ütleb
Luther. Kui sinu kristlus ei tee sulle sõpru ega
vaenlasi, on sul põhjust karta oma hinge pärast. Ei ole
sellest karmimat kõne kui tänu, mille keegi pastor sai
oma koguduselt: „Ta ei teinud **meile** midagi ja ka meie
ei teinud **talle** midagi.”

W. F. BESSER

SISU

M. Jantunen. SÕNUM.....	3
PEAMINISTRI PÖÖRDUMINE...	6
Fr. Mangs. RAHVAS	
ÄRKAMAS XVII.....	7
D. Prince. MIDA JUMAL	
OOTAB.....	13
PETETUD ELU.....	21
C. Leaf. UUENDA OMA	
MEELED.....	30

Hüüdja Hää

Jumala sõna kuukiri.

Tellimisindeks 78 237

Nr. 3 (378) 2020.

Kolmekümne esimene aastakäik.

Toimetaja HEIKI PÖLDARU

tel 5545044

Toimetuse postiaadress:

Imavere, 72401, Järvamaa

MTÜ Hüüdja Hää

a/a EE732200221004116193

Süüdjä Hääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.

Jeesus tuleb varsti.

MÄRTS

Nr 3 (378)

2020

Sõnum

Palvetasin Soome eest ja sain sellise sõnumi.

Võime kuulda tervishoiuametnike hinnangut sellest, mitu inimest saab nakatatud ja majandusinimeste prognoosi selle kohta, kuidas Soomel läheb olukorra jätkudes.

Võime nõustuda oma saatusega ja öelda, tuleb mis tuleb, ning lootä, et see ei taba meid endid. Võime jätta meie maa saatuse välispidise ohu hooleks ja lootä, et valitus ja tervisekaitse teeb oma parima.

Kuid on olemas parem tee, tee, mida alati ei ole sellel maal käidud. See on alanduse

tee. See on oma jõule mitte-toetumise tee. Jumalal on eesmärk meie rahva ja kogudusega. Kogudusel ei ole reservi tegutseda nii nagu varem (2Aj 7:14).

Vaimulik kaitse Soome kohal ei ole praegu tagatud. Vaenlane saab mõjutada meie maad mitmel erineval viisil. Koroonaviirus on üks vahend, mida vaenlane kasutab. See põhjustab inimestes hirmu, sest neil ei ole kedagi, kellele lootä.

Vaenlase eesmärk ei ole üksnes teha inimesi haigeks ega põhjustada majanduslikku langust, vaid see tahab murda ka koguduse. See

tahab, et kogudus tajub, et tal ei ole väge ega võimekust selle viiruse suhtes. See tahab, et kogudus langetab põlved selle viiruse ees. Kogudus, kellel ei ole sõnumit tormi põhjustatud kriisi saabudes, ei ole kogudus.

Kuid Jumalal on eesmärk Soome kogudusele. Ta tahab äratada koguduse. Kogudus ei saa magada siis, kui maad ähvardab selline oht.

Meid kutsutakse pöörduma tagasi esimese armastuse juurde. Iga kristlast kutsutakse elama Jumala lähedal. On aeg panna kõrvale mitmed teisejärgulised asjad, on aeg pöörduda ära valelt teelt. Issand tahab valada on headuse koguduse peale. Vaimulikke juhte kutsutakse tulema kokku ning kuulutama palve- ja paastuajad Soome kogudusele (Jh 17:21).

Vaimulike juhtide käes on lahenduse võtmed. Nemad võivad näidata kogudusele suunda, kuhu tahab Issand seda rahvast viia. Jumalal on eesmärk selle aja jaoks (Js

60:1-2). Kas soovime seda kuulda?

Ps 16:1.4.10-11: „*Kaitse mind, Jumal, sest ma otsin pelgupaika sinu juures!*

Palju piina saab neile, kes ruttavad teise jumala järele...

Sest sina ei jäta mu hinge surmavalla kätte ega lase oma vagal näha kōdunemist.

Sina annad mulle teada elu teeraja; rõõmu on rohkesti su palge ees, meeldivaid asju on su paremas käes alatiseks.

Sina osutad mulle jumaliku elutee, kus voolab rõõm, rahu, tervis ja kaitse.

Ps 138:7: „*Kuigi ma käin keset kitsikust, elustad sina mind (hoiad Sina mind elus – soome k); mu vaenlaste viha vastu sa sirutad oma käe ja su parem käsi aitab mind.*”

Midagi taolist juhtus Lõuna-Aafrikas, kui suur katkupuhang tegi oma töö ja neljandik rahvast suri. Jumala teenija John G. Lake läks koos oma kaaslastega julgesti surnute juurde, kandsid need

minema ja matsid nad. Keegi neist ei saanud nakkust.

John G. Lake'i käele pandi surnukehalt võetud vahtu ning jälgiti mikroskoobi abil, kuidas viiruskandjad pisikud surid tema käe peal. John G. Lake ütles, et see on Elu Vaimu seadus Kristuses Jeesuses.

„Kui inimese vaim ja inimese ihu on täis Jumala õndsast ligiolu, siis immitseb see su ihupooridest välja ja tapab pisikud.” (John G. Lake. Vaimne nälg. Lk 92 – lisatud T.).

Ps 91 ütleb: *„Kes Kõige-kõrgema kaitse all elab ja alati Kõigeväelise varju all viibib, see ütleb Issandale: „Sina oled mu varjupaik ja mu kindel mäelinnus, mu Jumal, kelle peale ma loodan!”*

Sest tema kisub su välja linnupüüdja paelust, hukava katku käest. Oma tiivasulgedega kaitseb ta sind ja tema tiibade all sa leiad varju; tema tõde on kilp ja

kaitsevall.

„Et ta minusse on kiindunud, siis ma päästan tema; ma ülendan tema, sest ta tunneb minu nime.””

Issanda kaitse ei ole iseene-
sest loomulikkus. Jumal on armuline, armastab meid ja tahab meid kaitsta, kuid ta annab meile oma sõnas selged juhised, kuidas meie võime omalt poolt panna oma lootuse tema peale.

Lase esimesel armastusel põleda oma südames. Paranda meelt sellest, mis on patt ja vale sinu elus. Ela palves ja Jumala sõnas. Käi koguduses, või kui see ei ole avatud, siis usklake osaduses palvetamas. Võta aega palveks, mis on tõhus vahend ja võid appi võtta ka paastu. Saa vaimulikult tugevaks.

MIKA JANTUNEN

TV7 saates „Herra on turvani” 17. 03. 2020

Peaministri läkitus Eesti kogudustele

Austatud Eesti Kirikute Nõukogu liikmeskirikud ja kogudused!

Eesti on koroonaviiruse leviku tõttu sattunud raskesse seisu. Sarnaselt paljudele teistele maailma ja Euroopa Liidu riikidele on Eestis kuulutatud välja eriolukord, et lähikontaktide piiramise kaudu tõkestada viiruse levikut ning majandusmeetmete abil leevendada lööki meie inimeste toimetulekule. Nende sammude elluviimine sõltub paljude eestimaalaste kindlameelsusest, abist ning valmisolekust olukorra paranemisse panustada. Vabariigi Valitsus ja ametkonnad pingutavad tõsiselt, et meie inimeste tervist kaitsta ning kujunenud olukorrast võimalikult väikeste kah-

judega välja tulla.

Mul on südamest kahju, et ka Eestimaa kirikud on antud seisukorras pidanud oluliselt piirama oma usuliste talituste läbi viimist ning leidma ühiselt jumalateenistustele kogunemise asemel teisi võimalusi kogudusetööd teha. Kindlasti pole meie inimesed jäänud seetõttu päriselt vajaliku meelerahu ja hingekosutusest. Ma tänan siiralt Eesti Kirikute Nõukogu liikmeskirikuid, kogudusi ja kõiki koguduseliikmeid teie vastutuleku eest. Samuti olen tänulik teie palvete ja eestpalvete eest, milles olete kõigi meie peale mõelnud. Soovin teile tervist ja meelerahu.

Kõige austusega

JÜRI RATAS

Rahvas ärkamas XVII

Sõna, mille toel võib surra

Ta oli õpetaja, mitte ülikooli professor. Üksnes rahvakooli õpetaja. Ometi oleks ta väga hästi võinud olla professor, sest tema mõistus oli terav ning ta teadis ühte kui teist sellist, mida rahvakooli õpetaja ei pea teadma.

Esimest korda kohtusime teekonnal misjonikoosolekule suvisel pühapäeval. Ta ei kuulunud sellesse inimklassi, kellel oli tavaks käia usulistel koosolekutel, kuid kuna ta juhtus veetma puhkust samas külas, kus peeti misjonikoosolekut, siis sai ta kasutada võimalust uurida lähemalt ühte usulist liikumist. Piirkonnas oli olnud ärkamist möödunud talvel ja võis juhtuda, et mingi ärkamise ilming võis esineda ka palvekoosolekul pühapäeva õhtupoolikul. Ilmingut oleks ju huvitav uurida pealtnägijana.

Juhtusime kokku teekonnal koolimajja, kus koosolekut peeti. Sinna oli tubli kilomeeter kõndida. Mina olin noor, tuline ja valmis nii pea kui võimalik pöörama iga minu teele sattuvat inimest. Me polnud kõndinud mõnda minutit kõrvuti, kui juba kõneaine pöördus usule. Ta näis küll veidi üleolev, kuid selles ei saanud teda aidata. Tal ei tundunud olevat midagi selle vastu, et väidelda ärkamisjuttustajaga, eriti kui ta juba ette teadis, et tõmbab vaidluses lühema kõrre.

Mul oli just täitunud 20 eluaastat ja tema oli umbes kaks korda vanem. Mina olin äsja päästetud talupoja poeg ja tema oli magister. Ta oli harjunud väitlema teravamõistuslike ametivendadega ja minu suutlikkus oli üksnes tunnistada päästest Jeesuses Kristuses.

„Usund on teatavasti hea, usun, et sellel on suur roll

täita masside vaoshoidmisel. Paljudel inimestel on parem elada mingis hirmus, et nad ei läheks liiga üleannetuks ning seetõttu on hea, et nad usuvad Jumalasse, kes karistab nende kurje tegusid. Kuid ma ei saa väita, et usul oleks minule midagi anda. Nii tahan öelda, et minagi usun Jumalasse, kuigi teie ja minu arusaama vahel Jumalast on kindlasti erisused. Kui inimene elab korralikku elu ja teeb kõik õigesti, siis minu arvates sellest piisab. Tuleb vältida vastuolusid looduseaduste ja ühiskonna korraldusega, siis läheb kindlasti hästi.

„Ent Jumala Sõna ei ütle nii,” julgesin ettevaatlikult vastu väita. „Ja lõpuks jääb otsustavaks igal juhul Jumala seisukoht.”

„Jumala sõna? Te mõtlete Piiblit?”

„Just nii. Ja see ütleb, et me peame sündima uuesti, et pääseda Jumala riiki.”

Mehe palgele ilmus haletsusväärne naeratus ja

näis, et ta on valmis lõpetama selle eesmärgitu vestluse, kuid siiski suutis tema sõbralikkus mõjutada teda jätkama.

„Niisiis Piibel, ma olen seda lugenud. Ma ei väida vastu, et selles on palju head ja et see sisaldab mingeid asju, millele tasub mõelda. Kuid loomulikult tuleb seda lugeda kriitilise hoiakuga. Kõike ei pea alla neelama. Ja siiski ei pea sellega olema tingimata sama meelt. Seetõttu ma ei saa sellesse uskuda.”

See oli juba halvem. Ma ei kahelnud hetkekski, et Piibel on Jumala sõna. Ega uskunud, et tõeline teadus seda kõigutaks, kuigi see ei püri olema mingi loodusteaduse õpik. Siiski mul polnud vähi- matki soovi astuda väitlusesse nii sügaval teemal minu kõrval kõndiva magistriga. Ütlesin üksnes, et on palju tunnustatud teadlasi, kes usuvad Piibli sõnumit ning on andnud oma elu sellele Jumalale, kellest Piibel räägib.

„Nii võib ju olla. Kuid võin avalikult tunnistada, et mul on praegu nii palju teisi har-rastusi, et usk huvitab mind üksnes juhuslikult.”

Olime jõudnud koosoleku paigale ja meie teed lahkesid hetkeks. Mina rääkisin ja tema istus kuulama. Ta kuulas väga tähelepanelikult ilma, et mingi ilme oleks väl-jendanud vähimatki arvus-tamise või ka tunnustamise varjundit. Tema nägu oli nagu marmorisse raiutud.

Koduteel sattusime taas kõndima koos ning vestlus jätkus sama negatiivse tule-musega nagu poolteist tundi varem. Siis meie ühendus kat-kes mingiks ajaks. Mina reisisin järgmisel hommikul mujale ja tema jätkas puhkuse veetmist.

Kuid vaevalt pool aastat hil-jem kohtusid meie teed taas. Ma tulin sellesse linna, kus tema elas. Esimene uudis, mida rongilt maha tulles kuulsin, oli: magister on haige ja tahab minuga kohtuda. Mõlemad asjaolud hām-

mastasid mind. Kohtunud kesksuvel, oli ta välja näinud hiiglasena, kelle kogu olemus sāras tervisest. Nüüd oli ta tõsiselt haige.

Mālestus vestluses kantud kaotusest ja ebaōnnestunud pūudest võita teda Jumalale oli järgnenud mulle kõigil neil kuudel. Ja vahel vaevanud mind. Seetōttu tundsin ennast üsna abituna astudes haigla poole, et rāākida sur-male māāratud magistriga.

Ma teadsin, et ta oli sur-male māāratud, kuid ma kahtlesin, kas ta ise seda teab. Ma kartsin teda kohata samas vaimulikus olukorras nagu esimesel kohtumisel. Võib-olla oli ta lihtsalt viisa-kusest saatnud mulle sõna. Palusin Jumalalt abi, pistsin Piibli taskusse ja läksin.

Ta magas ülemises saalis ning voodi paiknes vahesirmi taga ühes saali nurgas. Ma aimasin, mida kate tähendas. Linnas liikus nakkushaigus. Haigla oli täistuubitud ja sur-nupalatis magas patsient, oodates oma lõppu. Kattevari

pidi takistama vaadet teistesse vooditesse hetkel, millal magister läheb üle piiri teise maailma.

Ma kunagi ei unusta tema pilku minule, kui ma keerasin katte kõrvale ja astusin ta voodi juurde. Tema silmad põlesid palavikuliselt. Ta sirutas minu poole oma mõlemad käed, vaatas teravalt mu silmadesse ja ütles:

„Miks te varem ei tulnud, Mangs?”

„Tulin just nüüd linna ja siis sain teada, et te olete haige.”

Tema käed vajusid jõuetult tekile, kuid pilk oli suunatud otse minu silmadesse. Kopsud töötasid raskelt ning tugev rind tõusis ja langes nagu lained tormisel merel. Ta oli mõne hetke vait ja oigas siis:

„Andke mulle sõna, mille abil võib surra.”

Mind tabas nagu löök. Kas seesama mees vestles minuga teel misjonikoosolekule vaevalt pool aastat tagasi? Sama, kes oli siis nii ääretult enese-

kindel, elu ja jumalasuhtega rahulolev. Siis kõlbas usk üksnes masside distsipliini hoidmiseks ja lastele. Ise ta seda ei vajanud. Siis oli Piibel nii ebateaduslik, et ta ei saanud sellesse uskuda ja tema üleolev naeratus väljendas selgelt kahjutunnet noore poisi suhtes, kes oli piisavalt lihtne, et uskuda Piiblis olevat Jumala sõna. Nüüd pöördus sama mees sama poisi poole, kes seisis voodi kõrval, Piibel kaenlas, ja ütles talle: „Andke mulle sõna, mille abil võib surra.”

See oli imeline. Samas polnud selles midagi imelikku, sest seda on juhtunud tuhandeid ja miljoneid kordi varem. Nii kaua kuni inimene on piisavalt tugev ise oma saatust suunama, tuleb ta toime ilma Jumalata. Kuid kui torm ja ränk sadu langevad tema elu peale ning ta märkab, et ta pole ise muud kui puukoorest mängulaevake, mida ilma tüürita abituna pillutatakse selliste jõudude poolt, mida ise ei saa kontrollida, siis hakkab ta

tavapäraselt palvetama.

Just nii oli juhtunud magistriga. Jumal oli pannud käe tema õlale ja talutanud tema igavese maailma künnisele ning tal oli kohustus järgneda. Ta täitis teiste käske nagu koolipoiss.

Südames oli ta juba jätnud hüvasti eluga. Ta teadis, et sureb. Ta oli jätnud hüvasti oma abikaasa ja väikestega. Ta teadis, et ei näe enam kunagi oma ilusat kodu. Keegi teine astub tema asemel kateedrisse ning kogu tema hiilgav tulevikukarjäär ja unelmalik edu oli ainult kustunud lootus.

Tema filosoofiline süsteem oli murenenud. Teaduse abiga ei saanud surra. Sellel puudus ilmutuse valgus ja igavene lootus. Ta tundis, et tema suur haritus ja õilis elu ei mõjutanud just palju püha Jumalat, kelle palge ees ta pidi seisma. Tema loomuses oli arvestatavaid vigu ja südametunnistus meenutas talle tema teadlikke patte. Kõike seda nägi ta nüüd, kui

oli sattunud õnnetusse.

Palavik põletas tema ihus, süda oli väsimas, pumbates kuuma verd soontesse. Varsti aju hämarduvad ja suur igavene pimedus haarab tema endasse.

Otsekui nähtamatud käed oleksid tõmmanud teda tagant ja sundinud tegema vastu tahtmist samm sammu järel lähemale eesmärgile, milles kõik inimlikud arvestused lõpevad – eesmärgile, milles aeg lõpeb ja igavik algab. Tema suhe eluga oli lõpukorral. Seda ta teadis, sest maailm, mis kord oli vaistunud, ahvatlenud ja motiveerinud, ei saanud enam anda talle midagi. Polnud suuremat abi ka tema tugevast kehaehitusest või teravatest ajudest. Ta vaatas sinakaid käsi, mida kaduvuse jõud näisid olevat märgistanud, kuigi soon tuksles veel nagu mootor tema otsmikul. Kuid mootor vähendas kiirust. Varsti oli saabumas lõpp. Ma pean surema, kuid ma ei ole valmis surema.

„Andke mulle sõna, mille abil saab surra.”

Nüüd polnud enam aega vestluseks. Ei temal ega minul polnud soovi väidelda. Minutid olid liiga kallid. Võtsin välja Piibli ja lugesin aeglaselt mõningad salmid Jesaja 53. peatükist.

„Me kõik eksisime nagu lambad, igaüks meist pöördus oma teed, aga Issand laskis meie kõigi süüteod tulla tema peale. Ta oli põlatud ja inimeste poolt hüljatud, valude mees ja haigustega tuttav, niisugune, kelle pealt silmad ära pööratakse: ta oli põlatud ja me ei hoolinud temast.

Ent tõeliselt võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid. Meie aga pidasime teda vigaseks, Jumalast nuhelduks ja vaevatuks. Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud.”

Sõna jõudis kohale. Tundus

nagu oleksin sirutanud karika värsket vett inimesele, kes on janust nõrkemas. Ta jõi sõnumit kogu hingega. Suured tulised pisarad rajasid endale teed üle palavikuliste põskede. Tema käed olid ristis teki all. Kuivad huuled liikusid palves ja ma kuulsin teda sosinal kordamas ikka uuesti:

„Minu pärast. Minu pärast. Ta suri minu pärast. Ta kandis minu patu.”

Põlvitasin voodi ääres ja valasin oma südame palves Jumala ette. Ma arvan julgevat öelda, et ime sündis. Kaheteistkümnendal tunnil. Valgus tungis kahetseva patuse otsivasse meelde. Ning mõni tund hiljem läks ta üle piiri teise maailma.

Tema hing sai päästetud hukatusest, kuid tema elu maa peal oli kaotsi läinud. Jumalale ei saanud midagi tema rikkalikust loomulikust andest.

FRANK MANGS

Mida Jumal ootab?

Selle sõnumiga püüan vastata küsimusele, mis on minu mõttes mõlkunud mitu aastat. Annan teile edasi vastuse, mille olen saanud. Ma pole kindel, kas see vastus on piisav, kuid usun, et selle küsimuse üle on paljud mõtisklenud.

Küsimus on järgmine. Miks on Jumal sallinud kõik need sajandid kogu seda kurjust, pahesid, kannatusi, pühaduse teotamist, ebamoraalsust, kõiki kirjeldamatult kohutavaid tegusid, mis on toimunud inimajaloo kestel, ning mille määr tänapäeval kasvab? Miks ei ole Jumal sekknud?

Ta võiks öelda ühe sõna ja see kõik variseks kokku. Miks Ta ei ole seda teinud? Mida Ta ootab?

Vastus, mis mulle anti, on kirjakohas Tt 2:11-14:

„Jah, Jumala arm on ilmunud päästvana kõigile inimestele ja kasvatab meid, et me, öeldes lahti jumalakartmatusest ja ilmalikest

himudest, elaksime praegusel ajal mõõdukalt ja õiglaselt ja jumalakartlikult, oodates õndsas lootuses täitumist ning suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmumist. Tema on loovutanud iseenda meie eest, et meid lunastada kõigest ülekohtust ja puhastada endale pärisrahvaks, innukaks headele tegudele.”

Ta soovib endale valitud rahvast. Kõik see, mida Ta ajaloos teeb, on suunatud oma erilise rahva saamiseks, kes on innukas headele tegudele. Rahvas, kes kuulub jäägitult Talle – püha, eraldatud, pühitsetud Temale, kes teenib ja austab Teda.

Teises kirjas korintlastele kuuendas peatükis loeme veel sellest rahvast. Jumal ei otsi ainult rahvast, vaid ka elupaika või templit. Sõna „tempel” tähendab kreeka keelses Uues testamendis elupaika, kohta, kus Jumal võib elada.

2Kr 6:16 ütleb Paulus usklikele: "Meie oleme ju elava

Jumala tempel, nõnda nagu Jumal on öelnud: „Ma tahan nende seas elada ja käia ja olla nende Jumal, ja nemad on minu rahvas.””

Me ei peaks olema ainult Jumala rahvas, vaid ka Jumala tempel. Jumal on pühakirjas näidanud enda jaoks kolme sobivat elupaika. Esiteks on Moosese telk, mis ei olnud väliselt väga muljetavaldav hoone. See oli väljast kaetud kitsekarvast katte ja loomanahkadega (T.). See oli väike telk. Selle sees olid imelised, kallihinnalised meistriteosed, vääriskivid jne, kuid väljast vaadatuna ei avaldanud see erilist muljet.

Selle telgi aeg kestis seni, kuni Iisrael jõudis Kaanani-maale ja veel palju kauem. Kuningas Saalomoni ajal ehitati Jumalale tempel, nimetatud Saalomoni templiks, mis on üks kallimatest ja uhkematest hoonetest, mille inimene on ehitanud.

Ma ei usu, et tänapäeval oleks sellist ressursi või meisterlikkust, et taastada selline hoone. See võiks maksta tänapäeva vääringus miljardeid dollareid. See oli seestpoolt laest kuni katuseni

kullaga kaetud ja selle valmistamine vajas tohutut meisterlikkust.

See oli auline ja suursugune hoone. Kuid ometi püsis see vaid mõnisada aastat ja lõpuks hävitati see täielikult ning jäeti varemetena maha Nebukadnetsari poolt. Seejärel ehitati veel üks tempel Esra ajal pärast juutide tagasipöördumist pagendusest, kuid see ei saavutanud kunagi Saalomoni templi hiilgust.

Vahetult enne Jeesuse tulekut väga õel kuningas Herodes kaunistas ja laiendas templit oluliselt. Kuid see oli kurja inimese töö ja vähem kui ühe põlvkonna jooksul alates laienduste algusest hävitati kogu ehitis Rooma sõjaväe poolt. Mitte ükski kivi ei jäänud kivi peale, nii nagu Jeesus oli ette kuulutanud.

Mis saab veel olla hooneks Jumalale? Mis on kõige kallim asi, millest Jumal võib valmistada endale hoone? Minu vastus on: inimesed. Usun, et inimesed on kõige kallihinnalisem väärtus maa peal.

Jeesus ütles Mk 8:36: "*Sest mis kasu on inimesel sellest,*

kui ta võidaks terve maailma, aga teeks kahju oma hingele?"

Mina mõistan seda nii, et üks inimhing on väärt rohkem kui kogu maailm. See hoone, millest Paulus ja Peetrus räägivad, mida on mainitud prohvetearingus, mille kohaselt peaksime olema meie hoone elavatest kividest, inimestest.

Usun, et see on kõige kallim hoone, mis ajaloos kunagi on ehitatud. Eelkõige kallis hinna pärast, mis selle eest maksti. Hinnaks oli kallis Jeesuse veri. Ta lunastas meid oma kalli verega.

Teiseks on see väärtuslik materjali pärast. See on ehitatud inimestest. Leian, et inimkond üldiselt oma enamus ei oska hinnata inimese tõelist väärtust. Käitume enda ja üksteise suhtes nii, nagu ei oleks meil palju väärtust. Usun, et see on osaliselt põhjustatud puudulikkusest õpetusest, mis on imbunud sisse teaduse või teiste allikate kaudu.

Tegelikult usun, et saatana eesmärk on vähendada inimese väärtust, teha see nii odavaks ja väärtusetuks. Kahjuks

paljud meist on osaliselt lasknud saatanal end petta. Tänapäeval on kõige suurem väärtus maa peal inimelu.

Vaatame tagasi inimese loomisele. Usun, et inimene on unikaalne looming. Ta loodi erinevalt kõigist teistest elusolenditest. Teised loodud peale inimese loodi Jumala sõna läbi. Jumal ütles sõna ja nad hakkasid eksisteerima. Seda räägitakse taevaste vägede, taevaste olendite ja palju muu kohta. Kuid mis puudutab inimese loomist, kelle nimi oli Aadam - pead mees pidama, et kui Piibel räägib inimese poegadest, siis ta räägib Aadama järeltulijatest.

Aadama nimel on kaks tähendust. Maa on heebrea keeles 'adama', kuna ta on maast võetud, ja sõna 'dam' tähendab verd, seega loodi ta maast, aga tema soontes voolab veri.

Piibli juures hämmastab mind see, et seal öeldakse palju nii vähese tekstiga. Kogu inimese loomist kirjeldatakse ühe salmiga 1Ms 2:7: *"Ja Issand Jumal valmistas inimese, kes põrm on, mullast, ja puhus tema ninasse*

eluhinguse: nõnda sai inimene elavaks hingeks."

Ma ei tea, kas oled seda püüdnud ette kujutada, aga mulle on see väga elavaks saanud. Suur Looja – sellega on öeldud, et Isa Jumal lõi kõik oma Poja, Jeesuse Kristuse läbi. Seega Jumala Poeg, igavene Poeg, kolmainsuse teine isik pidi maha kummarduma, võtma savi ning vormima ja kujundama sellest inimkeha, mehe keha.

Usun, et see oli kõige täiuslikum kunstiteos, mida maa oli kunagi näinud. Ilusam kui ükski teos, mida Michelangelo või teised suured kunstnikud või skulptorid on kunagi teinud. See oli täiuslik teos, Jumala kätega vormitud.

Kuid see oli ainult savi. Näeme, et iga kord kui Jumal tegeleb inimesega, Ta kummardub alla. Looja kummardus ja pani oma huuled vastu savihuuli, oma sõõrmed vastu savisõõrmeid, ja seal öeldakse, et "Ta puhus tema ninasse eluhinguse".

Heebrea keeles viitab sõnade kõla mõnes mõttes nende tähendusele. Heebreakeelne vaste sõnale ta

puhus on 'viyepach', väga jõuline sõna. Foneetikas on p-häälik klusiil; häälik, mis viitab plahvatusele. Kui ütled "p", pead tekitama pahvaku.

Ma ei tea, kas mul õnnestub demonstreerida, aga kui ütlen sõna 'pip', siis jälgides paberit võite näha, et pahvak liigutab seda.

Järgmine oluline täht on 'hett', mida inglased ei oska öelda. Šotlased oskavad, iirlased ka, aga inglased mitte.

Hett - see on pikendatud kurguhäälik. Seega sõna 'viyepach' viitab tohutule eluvaimu sissepuhumisele Jumala poolt. Mõtles sellele, mida see korda saatis. See lõi elava inimese koos oma imeliste organite ja funktsioonidega: silmad, huuled, süda, vereringe, närvisüsteem, igasugused elundkonnad, mida ma isegi ei mõista.

Lihtsalt mõtles, kuidas kõik alguse sai, Jumala hinguse läbi. See savivorm muutus, ma väljendaksin, Jumala loomingu kõrgpunktiks – selleks, millele Ta andis kõige rohkem tähelepanu, rohkem kui inglitele, tähtedele või mägedele. Inimene sai elavaks hingeks.

Jumal hingas natuke iseendast inimkonda.

Kuni senini on Jumal otsinud inimeses seda, mida ta sinna hingas, kuna saatana kavaluse ja inimese vastuhaku pärast lõigati sissehingatud inimhing Jumalast ära.

Jeesus ütleb Lk 19:10: "*Sest Inimese Poeg on tulnud otsima ja päästma kadunud.*" Jumal saatis Jeesuse taastama seda, mida Ta oli inimkonda hinganud ja mille saatana oli varastanud.

Jk 4:5: „*Või arvate, et Pühakiri ütleb asjata: „Kadeduseni ta igatseb Vaimu, kes on asunud meisse”?*” Seda salmi on tõlgitud mitmel moel erinevates tõlgetes. Juhtumisi olen õppinud kreeka keelt kümnendast eluaastast saadik. See ei tee minust veel eksperti, kuid see annab mulle õiguse oma arvamusele. Usun, et üks tõlge, *New American Standard*, annab sellele täpse ja arusaadava tõlke: "Kadedusega ta (Jumal) ihaldab Vaimu, kelle ta on meisse elama pannud."

Nii igatseb Jumal kadedusega seda vaimu, kelle Ta loomisel inimesesse hingas.

Jumal saatis Jeesuse otsima ja päästma seda, mis oli kadunud. Arvan, et inimkonna peamine probleem – kui lasaksin teil arvata, siis saaksin ilmselt palju erinevaid vastuseid –, ehk kõigi probleemide juur on see, et me ei väärtusta iseennast.

Me ei mõista, et oleme kõige kallihinnalisemad, kelle Jumal on loonud. See on kurb. Jumala vaenlane, saatana, tunneb erilist rõõmu Jumala sarnasuse moonutamisest inimeses. Talle meeldib väga inimest kõige madalamale kiskuda ja panna teda käituma madalamalt kui loom, kuna saatanal on täitu-matu viha Jumala vastu. Ta ei saa puudutada Jumalat, kuid ta võib puutuda Jumala loomusesse inimeses.

Mäletan, kuidas aastaid tagasi mu tütar – teda ei ole siin praegu – oli kihlatud ühe mehega ja tal oli mehe pilt alati kaasas. Siis mu tütar sai kirja sellelt mehelt, millega too katkestas kihluse. Ma ei väida, et see oli vaimulik reaktsioon, kuid ta rebis selle mehe pildi katki.

Arvan, et saatana üritab teha midagi sarnast, Jumala

pilti katki rebida, hävitada Jumala sarnasus inimeses. Usun, et paljud meist, võib-olla mingil määral meie kõik, oleme nagu inimene, kes hoiab käes imekaunist teemantit ja kes vahetab selle suitsupaki või kinopileti vastu.

Nii oleme kõik teinud. Oleme müünud end asjade vastu, mis on lõpmatult palju vähem väärt, kui see, mille Jumal on meisse pannud. Kuid Jeesus tuli otsima ja päästma, mis oli kadunud, saama tagasi vara, mis oli Jumalalt varastatud. Need oleme meie.

Me oleme Jumala vara, kuid saatan varastas meid ära, ta pettis meid. Ta pani meid põlgama teemantit ja vahetama selle millegi nii odava ja väärtusetu vastu, et meid häbistada ja panna meid hämmastuma meie oma tegudest.

Ma ei räägi ainult alkooolikutest ja narkomaanidest, vaid kogu inimkonnast. Me kõik oleme teinud ennast mingil hetkel väga odavaks. Oleme lasknud lahti kõige kallimast asjast millegi suhteliselt väärtusetu pärast.

Niisiis tuli Jeesus endale rahvast otsima. Otsima ja päästma seda, kes oli kadunud, et tuua see tagasi enda juurde ja teha temast rahvas, kes oleks täielikult Tema oma. Mulle väga meeldib see fraas Tt 2:13 *"...ta lunastas meid kõigest ülekohtust, et puhastada meid endale pärisrahvaks, innukaks headele tegudele."*

Peatu hetkeks ja mõtle, mida see tähendab, et Jumal tahab, et oleksid osa Tema oma erilisest rahvast. Need, kelle Jumal on lunastanud, on kõige erilisemad inimesed maa peal. Meie pärast sallib Jumal jätkuvalt kogu seda kurjust, vaeva ja kannatusi, kuna ta saab selle kõige tõttu endale oma rahva. Kuid meie peame Temale vastama. Jeesus on teinud oma osa, meie peame tegema oma, et olla Tema eriline rahvas.

Tahan rääkida puhtusest, mida Jumal meilt ootab. Ouline on puhtus, millel on igavikuline arusaam, mis vaatab mööda ajutisest igavikku. Kristlaseid ei loodud elama ajas, meid loodi elama igavesti, hoides igavikku pidevalt oma silme ees. Kuid

ütlesin, et paljudes lääne-riikides on enamik kristlasi kaotanud igavikulise perspektiivi ning nad mõtlevad ainult ajaliselt.

Paulus ütles midagi, mis käib minu arvates käesoleva põlvkonna kohta. Rääkisin noore neiuga, kelle vanus on 26 aastat. Ta ütles, et see on X-põlvkond. Meil ei ole enam millegi vastu mässata. Oleme nagu lootusetu rahvas. Mis meie elus veel alles on?

Kui ma mõtlesin sellele, siis nägin, et Paulus oli andnud diagnoosi sellele probleemile. Ta ütleb 1Kr 15:19: "*Kui me loodame Kristuse peale üksnes selles elus, siis oleme kõigist inimestest armetumad.*"

Teisisõnu, kui väidame, et oleme kristlased, kuid ajame taga ainult selle elu asju, siis oleme kõige õnnetumad, haletsusväärsemad kõigist inimestest. Seetõttu kohtame niipalju õnnetuid kristlasi, kuna neil ei ole mingeid ootusi üle selle, mida nad võivad saada selles elus: toit, riided, raha, edu, kodu, võibolla isegi perekond. Kuid nende silmad ei vaata kunagi üle aja piiri. Meid ei ole loo-

dud selleks. Meid on loodud inimesteks, kelle südames on igavik.

Mõni aasta tagasi jäin Havail olles väga haigeks. Ma ei kartnud surra, kuigi see oleks võinud lõppeda surmaga, aga tahtsin vastust.

"Jumal, olen alati uskunud jumalikku tervenemisse, olen seda alati jutlustanud. Olen näinud lugematul hulgal inimesi terveks saamas. Milles on asi? Miks ma ei ole terveks saanud?"

Mul oleks olnud nagu intervjuu Jumalaga. Ma ei tea, kas nii saabki olema, kui seisame Kristuse kohtujärje ees, kuid Piibel ütleb, et me kõik seisame Kristuse kohtujärje ees.

Ta ei mõistnud mind kordagi hukka, Ta oli mingil määral väga neutraalne. Ta viis mind mõttes pilt pildi järel tagasi oma teenistuja karjääris, täisevangeelse, karismaatilise teenistuja karjääris. Ta näitas mulle, kui lihalik ma olin olnud.

Tahan öelda, et keegi ei saaks valesti aru - Jumala armu läbi ei ole ma kunagi olnud süüdi purjutamises,

ebamoraalsuses ega raha väärkasutuses, mida inimesed alati eeldavad, kui jutlustajad patte tunnistavad. Väga tihti on neil ka õigus!

Kuid Issand näitas, kui lihalik olin olnud. Ta viis mind mitme stseeni juurde, paljud neist restoranides. Ta näitas, et lihalikkuse põhiolemus on elada iga hetke nii, justkui pole midagi pärast seda elu. Sel hetkel, kui elad nii – sa ei tee nähtavalt pattu, kuid sa oled lihalik, elad lihas, jääd ilma kogu elu tõelisest eesmärgist, mis Jumalal on oma lunastatud rahva jaoks.

Mäletate kirjakohta Tt 2:13: *"Oodates õndsas lootuses täitumist ning suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmumist."*

Me kõik peaksime jätkuvalt ootama iga päev selle õnnistatud lootuse täitumist. Kui lased selle silmist, siis oled lihalik. Oled kaotanud silmist igaviku. Võid endiselt kasutada religioosset sõnavara, käia kirikus ja palvetada, kuid oled kaotanud Issanda rõõmu.

Märkasin midagi ringi reisis, mis mind üllatas. Väga

tihti kristlastel, kellel oli kõige vähem selles elus, kes olid vaesed ja tagakiusatud, oli kõige rohkem rõõmu – palju suurem rõõm kui neil, kellel oli palju rohkem selles elus.

Mõistsin, et see oli nii, kuna nende tähelepanu oli igavikul, nad otsisid seda, mis oli tulemas. Seega, kallid õde ja vend, kui sa ei ole õnnelik, kuigi oled kristlane: sa oled rahulolematu, võib-olla isegi vihane Jumala peale, et Ta ei ole teinud seda, mida oled tahtnud.

Julgen arvata, et su peamine probleem on selles, et oled kaotanud silmist igaviku. Ootad asju ainult selles elus. Muidugi usud, et lähed taevasse, kui sured, kuid ma ei pea silmas seda. Räägin sellest, et sul oleks visioon igavikust.

Kui loodame ainult selles elus Kristusele, siis Paulus ütles, et oleme kõigist inimestest haletsusväärsemad. Ei ole kedagi õnnetumat kui kristlane, kes on kaotanud visiooni igavikust.

DEREK PRINCE

Petetud elu

Evangelist **Paavo Järwise** külaline on pika elutee läbi käinud mees, pastorina ja evangelistina oma elutöö teinud **Raimo Rahnasto**.

Noorena töötas Raimo pastorina mitmes Rootsi koguduses – Stockholmis, Malmös ja Trelleborgis. Hiljem tõi tee teda Soome, kus ta on olnud pastoriks kümnes koguduses – Kotkas, Helsinki piirkonnas, Uusikaupunkis, Turus ja viimaks Kuopios.

Pensionil olles on Raimo töötanud muude tegemiste kõrval hingehoidjana. Eri-liseks väljakutseks on talle olnud inimesed, keda on juhatatud eksitusse, lubades neile, et kirurgiliste protseduuride tulemusena saab mehest naine.

PJ: Kohtusime vend Raimo Rahnastoga Lapimaal koos-olekuid pidades. Meil olid pikad vestlused ja sealt kerkis esile idee “minu õnn”. Ka Piibel kasutab väljendit: „Minu õnn on, et olen Jumalale lähedal.“

Raimo, sa oled töötanud pastorina üsna kaua ja erinevates kogudustes.

RR: Jaa.

PJ: Ka nüüd veel rändad mööda maad.

RR: Jah, kus Jumal avab ukсед, sinna lähen. Kõik teised kogudused, välja arvatud mormoonid ja Jehoova tunnistajad, on mind kutsunud.

PJ: Kes teab, võib olla tuleb sealtki kutse.

RR: Seda ei tea kunagi.

PJ: Lähed sinna, kuhu kutsutakse.

RR: Jah, ja ukсед avanevad.

PJ: Olen minagi rännanud maad mööda juba kaua. Sa oled samal ajal, kui oled olnud pastori ametis, teinud ka palju hingehoiutööd?

RR: Jah, peaaegu kõigis kogudustes, välja arvatud Uusikaupunkis, on mul pastorina töötades olnud hingehoidlik-teraapiline vastu-

võtt.

PJ: Mida tähendab teraapiiline?

RR: See on see, kui hingehoiutöös kohtad probleeme, mida ei saa muuta pelgalt „ühe palvega“. Tuleb ette probleeme, mis on sügavamal südames.

PJ: Ilmselt on neid palju?

RR: On küll. Seetõttu käisin omal ajal kursustel ja erinevates seminarides, kus õpetati teraapiatööd. Olen ühendanud need asjad nii, et koguduses saaksin inimesi aidata. Põhieesmärgiks on eristada, millal on tegemist hingeprobleemiga ja millal see on puhtalt psüühiline või sügavamalt mõjutatud.

PJ: Kas oled kaua teinud hingehoiutööd?

RR: Alustasin seda 1979-1980 aasta paiku.

PJ: Kui võrrelda 80ndate aastate algust praeguse hetkega, kuidas on probleemid sellest ajast peale muutunud?

RR: Rootsi ja Soome on selles suhtes üsna sarnased. On ka mitmeid erinevusi,

kuid siiski on üsna palju sarnast. Võrreldes 80ndaid aastaid tänase päevaga, on ühiskond andnud loa paljudele asjadele, mis sõdivad inimhinge vastu. Varem ei ole seda niisugusel kujul olnud. Kokkuvõtlikult öeldes austati sel ajal veel Piiblit. Inimese isiksust austati sel ajal rohkem. Tänapäeval on inimesele antud luba ise otsustada asjade üle, mille tulemusi ta ei ole valmis kandma.

Mis veel on muutnud? Varem enam-vähem kõik austasid Jumalat, ka jumalatud inimesed, nagu siin Põhjamaal öeldakse. Teinekord kuuleme tunnistustes, kuidas keegi ütleb, et „küll ma olin siis üks jumalatu mees“. See ei tähendanud sõimusõna või pilget, vaid see oli sel ajal elatud elamisviis.

Kui võrrelda selle aja Soomet ja Rootsit, siis veel 80ndatel aastatel oli Piiblit koht inimeste elus.

PJ: Oli jah. Televisioonistki ei edastatud ateistlikke programme, need lõigati välja, ja sellest alates on see oluliselt muutunud. Praegu oleme

minemas väga negatiivses suunas, kui seda inimeste poolt vaadata.

RR: Jah, kui mõelda kasvõi viimase 10 aasta peale. Mõnikord, kui olen vestelnud inimestega, kes on tulnud minuga rääkima oma elu purunemisest, segadustest ja valedest valikutest, siis päris paljud on öelnud, et nende elu allakäik algas millenniumist.

Kui olin pastorina Kuopios, oli mul ilmselt kõige töörohkem aeg, samal ajal ka hea koostöö mõne arstiga. Suutsin sel viisil aidata mõnda inimest, kelle probleemid tõusid otseselt psüühilistest, võib öelda, et isegi pärilikest teguritest.

PJ: Kui võtame Piibli mõtte – Jumal lõi inimesed oma näo järgi – ja lõi nad meheks ja naiseks, siis tänapäeval proovitakse need asjad kõik segamini ajada, justkui seda poleks olnudki. See on ilmselt üks, mis põhjustab probleeme ja lõhub endisest rohkem inimeste elusid?

RR: Jah, kindlasti, kui mõtleme praegusele ajale ja neile kohtumistele inimes-

tega, et jõuda juurteni. Inimese elus jagunevad lange-mised nii, et on teatud kalduvusi, aga on ka teiste mõju alla sattumist. Kui satud mingisse gruppi, siis teeb see sind selle grupi sarnaseks. On veel kolmas rühm, mille kohta mina olen kasutanud nime – juhuslikud olukorrad.

Inimesed arvavad, veidi jämedalt öeldes, et me võime ise otsustada, kas olla naine või olla mees, või siis hoopis mingi kolmas isik. Samas üks asi ei muutu kunagi, ükskõik mida me iseendale ütleme: see on meie päritolu. See tähendab, et meie sisse on kirjutatud, et kui oled sündinud mehena, oled mees. Kui oled sündinud naisena, on sinna kirjutatud – oled naine. Seda ei saa opereerida.

PJ: Sul on oma hingehoiutöös olnud palju tegemist inimestega, kes on lasknud kirurgiliselt vahetada sugupoolt. Mis on selle tagajärjed? Lisan siia nii palju, et olime kord Tais, oleme seal mitu korda käinud ja korra seal saadetki teinud. Sealsed misjonärid rääkisid, kuidas soovahetusoperatsiooni oota-

vatele inimestele tehti erinevaid tugevaid raviprogramme ja psühholoogilist nõustamist ja mida veel. Aga alles pärast operatsiooni algasid tõelised probleemid. Soovahetus ei olnud nende seisukohast võetuna hea, vaid tekkisid lõputud probleemid. Ja nüüd tegeldakse nende küsimustega. Inimesed on tõeliselt ehmunud sellest, mis nendega on juhtunud. Enam ei ole sünniga kaasasaadud identiteeti.

RR: Jah. See on üks raske-
matest küsimustest. Ka mina olen oma hingehoiu- ja teraapiatöös sattunud neile „äärealadele“. Kasutan jutumärke seepärast, et minu elus oli aeg siis, kui sain juhatada usule kurjategijaid ja erinevaid raske elusaatusega inimesi. Kuid hiljem, eriti Helsingis, Turus ja Kuopios töötamise ajal hakkasid tasepisi tulema inimesed, kes olid jõudnud sinnamaani, et nad olid olemuselt naised. Nad olid läinud uurima, kas soovahetusoperatsioon on võimalik. Seejärel tulid need teraapiad jms, millest sa just rääkisid.

Räägin näiteks ühe loo ega

maini nimesid ega piirkonda. Üks inimene oli lõigatud naiseks ja ta oli olnud kuus aastat abielus naisena.

PJ: Mehega?

RR: Jah, abielus mehega. Kuid aastad läksid ja talle tuli tugev identiteedikriis. Seejärel tuli kriis ka tema südametunnistuse märguandest, et ta on sündinud mehena. Ta ei saanud enam vabaks sellest kohtunikust, milleks oli ta oma südametunnistus. See hakkas tema elu mõjutama. Ta proovis leppida sellega ja elada päev korraga. Ta proovis ennast julgustada, et see on tema elu, aga ta ütles, et ei suutnud sellele vastu seista. Lõpuks muutus südametunnistuse hääl tema sees nii tugevaks, et ta helistas mulle ja broneeris aja. Me vestlesime ja vaatasime tagasi tema elule. Vahepeal pidasime pause ja käisime kohvil.

Järgmisel korral vaatasime läbi uue ajaperioodi. Tema sisemine inimene, see mida ei saanud lõigata, oli tema identiteet. Ja see oli mehe identiteet. See ei muutunud

hormoonravi käigus naise identiteediks. Ta küsis mult otse: „Kas identiteeti saab muuta?“

Vastasin talle, et kui juba nii otse küsid, siis vastus on: ei saa.

Vaimne isik ja füüsiline isik on kaks erinevat asja. Vaimne isik eraldub sinust ja minust surma hetkel ja läheb sinna kohta, millises suunas inimene on oma elu elanud. Füüsiline isik jääb siia. Ütlesin, et seda ei saa muuta. Nüüd oled sattunud vastasseisu selle tõega, mis on sinu südametunnistuses. Sellest algas pikk teraapiasari, mis lõppes otsusega teha uus hormoonravi, kuna ta soovis saada tagasi meheks.

Kui elus tulevad ette sellised ilmingud – kalduvused, mingi seltskonna mõjutus või mis iganes meie ellu tuleb, siis olen ikka öelnud, et iga inimene on päästmist väärt.

Me ei räägi sellise inimesega mitte nii palju tema kalduvustest või nõrkustest, vaid sellest, kuidas

luua uuesti rahu oma südametunnistusega.

Sinna on vaid üks tee. Jumal lõi inimese meheks ja naiseks. Kui oma südametunnistusega hakatakse diskuteerima, siis tuleb läbi käia mitmed etapid.

Meil, soomlastel ja rootslastel, on teatud erinevus. See ei ole suur, kuid erinevus on olemas. Me ehitame identiteedi oma koolituse ja ameti peale. Selle identiteedi lammutamine ja see, et leida sealt üles Jüri või Mari, Aadu või Jaana, kellega koos teha otsus, on juba teine küsimus ja seetõttu on see väga pikk protsess. Olen mitmele öelnud, et mõtelge asi kümme korda läbi ja siis üheteistkümnendat korda veel. Vaja on asjad selgeks mõelda. Mõnikord läheb tagasitee nii umbe, et võib kesta kaua aega, enne kui jõuad uuesti tagasi.

PJ: Kas endisel mehel ja praegusel naisel on enam tagasiteed? Loomulikult tahab Jumal, et hing saaks päästetud, kuid nagu sa ütlesid, on see tee väga raske?

Kas see on võimalik?

RR: On küll. Kas me tahame seda tunnistada või ei, kuid usuletulek on tohult suur otsus. Mõned kuulajad ja vaatajad mõtlevad ehk, et usuletulek on selline eriline hingeseisund, et inimene tunneb mitmesuguseid pingeid, muudab eluviise jms.

Me kõik tunnetame asju erinevalt, isegi naerame erinevalt. Üks võib naerda nii, et hing kinni ja teine üsna lühidalt sama asja üle. Usuelu on sisemine seisund, mis sünnib Jumala armust pattude andeksandmise järel. Kui inimese sisemine olemus saab sel viisil korda (Piibel ütleb, et Jumala Vaim on korra Vaim), siis hakkab ta mõistma asju, mida ta on teinud valesti ja mida õigesti ning mis on andeksandmine.

Andeksandmise kaudu võib vead parandada. Kui inimesele kuulutatakse pattude andeksandmist, siis on uskumatu, et see muudab isegi inimese näoilmet.

PJ: Jah, see on tõsi. Mõni inimene kindlasti mõtleb, et

kui keegi tahab olla naine, miks ta siis ei tohi olla naine?

RR: Abistajana, hingehoidjana ja terapeudina ütlen – kui keegi kindlasti tahab olla see, siis las ta olla. Aga kui inimene tahab saada usklikuks, hakatakse rääkima sellest, mida pattude andestus tähendab. Sageli ei suuda ta seda täielikult mõista ja siit tuleb ebakõla. Olen proovinud ka sellist inimest aidata, et ta saaks rahu oma tunnetesse.

Nüüd me ei räägi temaga enam sellest, et sa sündisid poisina, kasvasid meheks, lasid end naiseks opereerida, vaid räägime temaga tema südametunnistusest, mis jätab kord selle ümberopeereeritud keha. Tegelikult elab ta edasi mehena naiseks lõigatud kehas või naisena meheks lõigatud kehas, üritades väliste tunnuste poolest muutuda naiseks või meheks. Aga sisemine olemus, südametunnistus, on ikka endine, kas mees või naine.

Seetõttu usuletulek ei puuduta füüsilist keha. See on patune kuni surmani. See ei muutu. Kui nüüd sise-

misele inimesele kuulutatakse pattude andestust Jeesuse lepinguveres, siis võib see muuta inimese; nii nagu see võib muuta kriminaali, kelle selja taga võib olla 20 aastat vanglat mõrva vmt eest.

Usule tulles kuulutatakse talle pattude andestust. See endine vihaanum, ärrituv, vihane, kriminaalne inimene, kes on juba loomupäraselt õppinud tegema valesid asju, hakkab nüüd Jumala Vaimu mõjutusel käituma õigesti. Kus see toimub?

Mitte ainult mõistuses. Kui mõistus oleks nii hea nagu meile räägitakse, ei oleks nii palju sõdu ega näljahädasid, valu ega muret. See toimub südametunnistuses, sisemises inimeses, seetõttu olen eriti keskendunud just sellele.

Ma ei ole jäänud vestlema ja väitlema selle üle, kas olla mees või naine, vaid räägin neile, et kui tulid vastuvõtule, siis olen ma huvitunud sinu olemusest. Me kõik teame eksinud inimestena, et keegi ei saa anda südametunnistusele rahu peale Jeesuse.

PJ: Mõeldes nüüd naiseks lõigatud mehele, siis usule tulles ta ei saa jätkata oma elu naisena, kuna südametunnistus hakkab teda noomima ja teed meheks tagasi ei ole. Mis siis?

RR: Siin see suurim probleem ongi. Kui nüüd südametunnistus on ärganud, tunneb ta süütunnet selle suhtes, et ta on opereerinud ennast mehest naiseks. Jumal lubab südametunnistusel ärgata, kuna Jumal armastab inimest. Nii halba inimest ei ole olemas, keda Jumal ei armastaks. Kui südametunnistus on ärganud, tuleb ta minuga vestlema, tahab saada usklikuks ja küsib, kas ta võib oma elu niimoodi korda seada?

Selles olukorras oleme lugenud Piiblit, olen rääkinud talle usuletulekust, et see ei ole selline ülepingutatud olukord, kus maailmavaade või mõni muu asi peaks muutuma, et sinust saab fanaatik või muud taolist. Eelkõige saab sinust Jumala laps, kes saab osa Kristuse rahust. Kuulutan talle pattude andeksandmist Jeesuse

nimes ja Tema lepinguveres. Ta võtab selle vastu ja siis lepime kokku uue kohtumise nädala pärast. Siis räägime tagajärgedest.

Ta tuleb veel tagasi ja me hakkame asju ükshaaval läbi käima. Ja siis põrkab ta kokku sellega, et tema südametunnistus on ärganud: „Olen käitunud valesti, kui olen nüüd niisugune.”

Kuid nende hulgas on ka erinevaid inimesi. Mõni on elanud lapsepõlvest peale ettekujutusega, et ta on sündinud valesse kehasse. Ka sellistel juhtumitel olen suunanud inimese rääkima oma südametunnistusega.

Kui selline olukord saabub, algab kriis. Südametunnistus ütleb, et oled mees. See on see mahamaetud teema, mis on pannud mind enim muretsema, kui kuulan seda vestlust. Pastorina ei ole ma hakanud segama ennast sellesse, kui inimesed arutlevad mees/naine küsimuse üle. **Minu ülesanne on saada selle inimese enesetunne korda ja juhtida ta tagasi ühendusse Jumalaga.**

Tänaseks on mitmed ärganud tulnud tagasi minu juurde ja öelnud, et tunnevad selgelt, et nad ei saa oma ellu rahu enne, kui ei ole pöördunud tagasi meheks.

Sellest algavad suured protsessid. Mõni on nii opereeritud, et ei ole teatud kohtades enam mees või naine. See on omaette protsess. Käin vestlemas lõikuse eest vastutanud arstiga, kas tagasitee on võimalik. Uuesti tuleb hakata sööma hormoone ja alustama tagasi pöördumist.

Olen üsna kindel, kas usud või ei, et see on tulevikus üha suurem küsimus. Mõelgem naiselikele meestele, kes tunnevad, et nad on naised või mehelikele naistele, kes tunnevad end meestena.

PJ: Rääkides hormoonteraapiast, siis kas poleks võimalik, et naiselikule mehele antakse meeshormoone, et ta ei peaks minema sugu vahele? Hormoonide abil hakkaks ta ennast tundma mehena? Kas see on võimalik?

RR: Peaks olema.

PJ: See tundub mulle nii

rumalana, et lõigatakse mingid kehaosad ära ja siis hakatakse söötma naishormoone meestele. Olen ma tõesti nii rumal, et see mulle pähe ei mahu? Operatsioone poleks vaja, kui antaks mehele meeshormoone.

RR: Minu arvates on see võimalik, nii palju kui olen rääkinud asjatundjatega. Minu vastuvõtule on tulnud noori mehi, kes noormehena on olnud selgelt suundumas tüdrukuks saamise poole. Ütlen neile, et ka selle vastu leiab abi. Aga kui aeg toob esile mingi trendi, siis on see sageli tugevam kui reaalsus. Mõnikord on siiski pika vestluse tulemuseks see, et ta tahab saada hoopis paremaks meheks.

Kui inimesel on mingi uitmõte, et ta tahab saada teistsuguseks, siis vestluse käigus olen öelnud, et mõtle see väga põhjalikult läbi! Sind on loodud meheks või naiseks. See mõttemaailm, mis sul on, kestab võibolla teise puberteedini ehk ca 50. eluaastani. See, milles praegu oled kindlalt veendunud, võib 60 aasta-

sena tunduda rumal.

Peab mõtlema nii, et mida ma tegelikult elult tahan. Mees ja naine on üksnes inimesed. Mõlemal on oma identiteet, südametunnistus, ja see on kirjutatud meie geneetikasse. Kui keegi on naine, on ta naine, kui on mees, siis on mees. **See, mida väliselt tehakse, ei muuda sisemust.** Selle sise-mise peale olen palju mõelnud ja üritanud oma parima arusaama kohaselt inimesi aidata.

Ma ei väida, et oleksin selles õnnestunud. See on nii suur küsimus, et mõnikord on unigi ära läinud, mõeldes mõne inimese saatuse peale. Pole nii, et ta tuleb ühel päeval daamina minu juurde ja on siis õnnelik. Ma näen juba ette, mis juhtub mõni aasta hiljem, kui elu on läinud edasi ja ta järsku avastab, et elu ei olegi muutunud igavesti kestvaks pidupäevaks.

TV7 arhiivist tõlkinud

ENN VEEVO

Uuenda oma meeled

Dr Caroline Leaf on maailmakuulus kognitiivse neuroloogia uurija, kommunikatsiooni terapeut ja meeleeuenduse uurija Piibli ja teaduse alal. Ta osutab, kuidas aju-uuring toob esile Jumala.

Rahvusvahelise ja rahvusliku konverentsikõnelejana räägib ta mitmekülgset optimaalsest mõtlemisest ja ajutegevusest: mõtlemine, õppimine, meele uuendamine, mõttekäigu valitsemine, stressikontroll, mürgiste mõtete hävitamine, mentaalsete, emotsionaalsete ja vaimulike kindluste hävitamine, meeste ja naiste aju erinevused, tarkuse rakendamine ja eriliste annete kasutamine.

Järgnev loengumaterjal on esmakordselt esitatud TV7 ekraanil 2017. aastal.

Kas puhkasite hästi? Kas jäite palvetades magama?

Õhtuti magama minnes peab alati viimasena palvetama ja lugema Piiblit.

Mõnigi unepuuduse või muu häire probleem on tingitud sellest, et me ei ole võtnud kaitset enese peale enne magama minekut.

Mõtted töötavad kogu ööpäeva. Magades mõistus korrastab mõtteid, mida oleme ehitanud päeva jooksul. Päeval ehitame mõtteid teadlikult. Öösel korrastame mõtteid. Uni uuendab meie meelt, füüsilist keha ja aju – samuti meie vaimulikku inimest.

Peame omama kaitset, kui läheme magama. Tuleb anda Jumalale üle oma mured, poolelijäänud asjad, lahendust vajavad teemad, kõik päeval esilekerkinud sündmused. Kõigele pole ehk lahendust sellel hetkel, kuid kui annad need üle Jumalale, toob Tema lahenduse.

Võtad vastu puhkuse, mille Jumal meile töötab. Me vajame puhkust, et meie aju ja füüsiline keha suudaksid tegutseda.

Vahel Jumal hoiab sind ärkvel, kui Ta soovib, et sa palve-

tad. Ära ole selle pärast paanikas. Muidugi vajab keha und, kuid kui Jumal kutsub palvetama, taastab Ta sinu keha siis, kui palvetad. Kuula kutset. Tuleb öid, kui Ta äratab su keset ööd. Ta võib hoida sind ärkvel mõne tunni või ka kogu öö. Need on tähtsad tunnid sinu meeletervisele. Ta teeb palju tööd sinus, kui oled vaikselt, segamatus seisundis. Siis on meeldiv vestelda Jumalaga ja palvetada.

Paljud inimesed lähevad öösel ärkvel olles paanikasse. Kui see juhtub, siis mõtle: „See tuleb Issanda Vaimult. Mina ei kavandanud seda.”

Ära muretse, kuigi ei ole und. Kui püüad uuesti magama jääda, palveta nii, nagu äsja ütlesin. Loe Piiblit. Korda tekste oma mõttes. Palveta keeltes, kuid ära lase end uinuda rahutuna muresid täis unne.

Palvetada lakkamatult tähendab, et jääd magama mõttes palvetades. See on nii oluline.

2. Aja 7:14: „... **ja kui siis minu rahvas, kellele on**

pandud minu nimi, alandab ennast ja nad palvetavad ja otsivad minu palet ning pöörduvad oma kurjadelt teedelt, siis ma kuulen taevast ja annan andeks nende patu ning säästan nende maa.”

Kas Jumal ei ole ustav? Meid on nimetatud Jumala nime järgi. Kui alandame ja palvetame...

Me peame alanduma. Otsima Jumala palet ja palvetama. Toome oma olukorrad ja laseme Pühal Vaimul rääkida meie vaimule ja manitseda meid meie südame-tunnistuse kaudu. Vastame sellele ja tunnistame oma patud ning asjaolud, mis takistavad meil olemast täismõõduliselt need, kes me oleme. Kui tunnistame seda ja saame andeks, ütleb Jumal, et Ta vastab meile.

Kui alandume, palvetame, otsime Tema palet ja pöördume oma kurjadelt teedelt, Ta kuuleb taevast. Me ei pea anuma, et Ta meid kuuleks. Piisab, kui tunnistad oma patud ja omandad tänuliku hoiaku,

ülistad, tänad ja teenid Teda. Siis Ta kuuleb.

Vahel anume Jumalat, et Ta meid kuuleks. Jumal mõistagi kuuleb, kuid meie ei kuula. Me peame õppima vastu võtma. Kui teeme seda, mida Ta käsib, siis teeb Tema seda, mida Tema on töötanud. Ta kuuleb taevast.

Kui pöördume oma kurjadelt teedelt, annab Ta andeks meie patud ja tervendab meie maa.

Kes on minuga nõus, et nii meie meele maa-ala, aju ja füüsilise ihu kui ka elamise maa-ala vajab tervendamist?

Jumal on andnud retsepti meie meele ja maa tervenemiseks. Miks me ei kasuta seda?

Miks on ühel inimesel viiest diagnoositud vaimsed probleemid?

Miks tarvitab üks viiest ravimeid ja ravimikasutajate protsent üha kasvab?

Miks määratakse ravimeid kaheaastastele?

Isegi kaheaastastel diagnoositakse skisofreenia, tähelepanuhäired või bipo-

laarne meeleoluhäire.

Kuidas saab seda diagnoosida sellises vanuses? Mitte kuidagi. See on üksnes suur kokkulepe, millega tehakse äri.

Inimkogemus on inimkogemus. Me elame läbi oma elu, selle sündmuse ja olukordi. Neid kogedes on meil hing, mõistus, tahe ja tunded.

Meie meel tegeleb elusündmuste ja olukordadega. Sellest tekib reaalseid mõtteid meie ajus. Kui oleme Jumala Vaimu poolt juhitud, reageerime õigel viisil nendele sündmustele ja olukordadele. Kui palve on meie eluviis või kui vestleme pidevalt Jumalaga nendest asjadest, õpime rõõmustama sõltumata olukordadest.

Maailm on võtnud inimkogemused ja valed reaktsioonid nendele ning teinud neist haigused ja epi-deemiad, andes neile nimetusi, mis sildistavad meid. See ei ole Jumala sõna ega tõde.

Jumal tuli meid vabastama. Meeled tuleb uuendada. See õnnestub palve, pideva dia-

loogi kaudu Jumalaga. Kui me seda ei tee, tundub meile, nagu elaksime piirkonnas, kus inimene tunneb enese olevat vaimuhaige.

Kavatsen rääkida mõningatest asjadest, millest inimesed ei taha rääkida. 66% kogudustest isegi ei mainita vaimse tervise haigusi, kuid meelel on inimeses valitsev positsioon. Sellel on jalg vaimu ukse vahel, samuti ihu ukse vahel. Meele kaudu me ehitame vaimu ja valime järgida Kristust. Meele läbi valime kuulata praegusel hetkel. Võime otsustada lugeda sõna, uskuda sõna, muuta sõna palveks, õppida seda pähe, kuulata Püha Vaimu.

Meele valikutega arenad oma vaimulikku inimest. Meele kaudu saab aju üles ehitatud. Sellele vajutatakse pitser meele tegevuse kaudu. Aju üksnes haarab sellest, mida meel käsib teha. Valikud mõjutavad ka meie keha. Kui tegutseme valesti, rakendab aju vale mudelit ja ihu kannatab.

Meele kaudu meie hing areneb. Hing on meel. Meel ja

hing on valitsevas positsioonis. Jumal andis meile vaba tahte. Tahte rakendamine määrab ära meie armastuse, väe ja terve meele tõhususe. Ta ei andnud meile arguse vaimu. See ei ole normaalne olukord.

Maailm ütleb, et hirmu vaim on normaalne, et ajus on teatud närvisüsteemi piirkonnad hirmu jaoks. Teadus kinnitab, et ajus ei ole hirmupiirkondi. On üksnes armastuse piirkonnad. Kui need väärastatakse, saavad neist hirmupiirkonnad. Meid peab sidestama kartmiseks, õpetama hirmu kogema. See on hämmastav.

Oled loodud armastama.

Kartma tuleb õppida. Hirmuga tuleb sidestuda. Ma ei räägi jumalakartusest, mis on Jumala austamine ja kummardamine. Räägin hirmust, mis toob muret, ahistust ja teisi väärilminguid. See ühendab ebanormaalselt närvisüsteemi ja aju ning alistab meid haigustele. Kui mõtetes on haigus ja häda, ei pea ütlema Jumalale või inimestele: „Vaenlane ründab mind.”

Sa oled alati sõjas vaenlase vastu. See otsib pidevalt haavatavaid ja nõrku kohti sinu elus. See ründab sind kogu aeg. Selles ei ole midagi uut. Vaenlase rünnak ei saa olla otsitud põhjus valele käitumisele, kaebamisele ega nurinale.

Vaenlane on sinu vastu kogu aeg, kuid ta on võidetud. Kui arvad, et tal on selleks meelevald ja ütled, et vaenlane ründab, annad sellele liigset tähelepanu ja õigusi, mida sellele ei pea lubama.

Jäta need rünnakud sinnapaika ja keskendu Jumalale. Keskendu sellele, et see on võimalus rõõmustada olukordadest sõltumata. Keskendu Jumalale saamaks lahendust ning rõõmusta sellest, sest kõik, mida vajad tuleviku jaoks, on juba tehtud. Kui kasutad ja raiskad aega vaenlase kuulamisele, jääd ilma võimalusest muutuda. Mida kauem kuulad vaenlase valesid ja pettekujutlusi, seda enam kahjustad oma aju.

Maailma terviseorganisatsioon WHO määratleb

vaimse tervise heaolu seisundiks olukorra, milles isik tunnetab oma potentsiaali.

Koguja 3:11: „*Kõik on ta omal ajal hästi teinud; ta on nende südamesse pannud ka igaviku, ometi ilma et inimene mõistaks Jumala tehtud tööd algusest lõpuni.*”

Ta on asetanud meisse igaühesse jumaliku eesmärgitunnetuse. Ta on asetanud meisse igaviku. On tegevusi, mida üksnes sina saad teha.

On asjatu võistelda teistega. Vaimne tervis määratletakse selle tunnustamisena ja vastuvõtmisena, kes sa oled; oma potentsiaali vallandumisena. Isa on täitnud sinu taevaliku potentsiaaliga. See ootab mõjulepääsu.

Kui ei tajuta oma potentsiaali, ollakse õnnetud. Sinul on eesmärk lasta imenduda jumalikku eesmärgitunnetust maailma ja õnnistada kogukonda selle imelise inimesega, kes sina oled.

Me ei saa võistelda kellegagi, kuna keegi ei suuda seda, mida sina suudad. Oled asendamatu. Me innustame

üksteist, kui astume koos teel tulevikku. Kui vabastame oma potentsiaali ja hindame teiste saavutusi, edendame ajutegevust ja arukust.

Kui kadestad teisi ja võistled nendega ega kasuta oma potentsiaali, kahjustad aju ja põhjustad närvisüsteemi hävinemist.

Ei Alzheimer ega dementsus pole normaalne olukord. See on põhjustatud sellest, et aastatega ei ole arendatud oma potentsiaali ega rakendatud palvetavat eluviisi.

Kui palvetad, voolab andeksandmine; kibedus, ahistus ja muretsemine eemalduvad ning arvustamise ja hukkamõistu vaim taganeb. Kui palvetad ja elad Jumala eesmärgikohases eluviisis, tegutsed sa armastuses, mis ongi sinu vaimne tervis.

See tõmbab inimesi enda poole. Kui oled uuestisündinud, on sinu ülesandeks täita inimesi Jumala sõnaga, mis võib tuua teisi Tema juurde.

Kas selles kõiges pole meie probleem? Kas pole küsimus meist ja sellest, mida Jumal saab meile anda? Miks siis

enamus maailmast ei ela nii? Aga kristlik enamus? Võin öelda sama ka kristlaste kohta, kuna ka nemad kaebavad, nurisevad ja virisevad.

Mind nimetatakse põhjusega kirurgiks: ütlen asju välja väga otse, kuna tean, et kui sa nendest vabaned, ei ole sa enam endine. Niisiis üks viiest, kaasa arvatud kristlased, tarbivad ravimeid või kannatavad masenduse all või bipolaarse häire tõttu.

Saame elektronpostis ja sotsiaalmeedias iganädalaselt tuhandeid sõnumeid sellest, kuidas inimesed võitlevad. Võitlemises ei ole midagi halba, kuid sellesse ei pea kinni kiiluma, alla andma või nurisema. Räägi võitlusest oma mõtetes, lahendus on Jeesus Kristus. Räägi võitlusest tunnistusena, mitte hädaldamisena. Kui nii teed, sinu vaimne tervis muutub.

Eeskuju

Meid jälgitakse. Inimesed teavad, et kogudusel on lahendus. Kui nad näevad meid masenduses ja katkisena, ei huvita usk neid enam. Me peame kasvama.

Kutsun Kristuse ihu saama palveinimesteks, kellel on terve vaimsus. See tõmbab inimesi. See aitab meid täita oma ülesannet tõmmata inimesi Kristuse juurde.

Franciscus Assisist ütles: „Kuuluta evangeeliumi ja vajadusel kasuta ka sõnu.”

Oluline on sinu elustiil, sinu teod. Mida sa teed siis, kui sa arvad, et inimesed sind ei näe. See otsustab ja toob muutuse. See tuleneb palvetavast eluviisist.

Potentsiaal

Vaimne tervis on heaoluseisund, milles isikud tajuvad oma potentsiaali. Maailm on täis persoone, kes mõistavad oma potentsiaali; see on maailm, milles ei ole *-isme* ega võitlust. See on maailm, mis on täis armastust. Kui tajud oma potentsiaali ja julgustad teisi arendama oma potentsiaali, kinnistad oma annet.

Veelkord. **Jumalik osa igavikulisest, sinu persooni potentsiaal, millest WHO räägib, kinnistub**

sinus, kui tunnustad teise andi ega ole teiste peale kade – kui otsid viise arendada teiste võimekust, kui kohtudes armastad mitte-usklikku ja ütled: „Oled alles lahe tüüp. Uskumatu, mida sa teha oskad. Oled väga võimekas.”

Kui julgustad ja püüad kedagi toetada, sinu enda meeleseisund terveneb. Abinõu selleks on palves ja pidevas vestluses Püha Vaimuga, selles kui rakendad Tema juhiseid oma argivestlustes ja elus. Unusta ära see, et palve toimub kambris, palvetamine on elustiil. Palve on jätkuv dialoog Jumalaga, mis tähendab, et järgid tema juhi-
seid.

Stress

Pöördume tagasi WHO määratluse lõpuosa juurde. **Vaimne tervis on heaoluseisund.** Jumal tahab, et meil läheks hästi ning et me mõistaksime oma võimekust ja suudaksime kontrollida stressi, mis on elus normaalne.

Stress on normaalne. Stress on hea. **Kui sinul on stress,** siis sinu meel on keskendunud. Dopamiin voolab. Mitte doping. Dopamiin on vahendaja-aine. Sinu serotoniini ja glutamaaditase on hea. Vahendaja-ained liiguvad Jumala ettenähtud viisil.

Siis oled keskendunud ja ärkvel. Oled tähelepanelik. Sinul on eristusvõime. Sa kuulad Püha Vaimu. Oled terane ja taimukas.

Stressi määratletakse valvsuse seisundina. Selles stressietapis on valmidus reageerimiseks positiivne. Veresooned südame ümber laienevad, nii voolab elunditesse ja ajusse palju verd. Veresooned kannavad ajusse hapnikku ja mõtlemine selgineb. Kui töötad selles tsoonis ja rõõmustad olukordadest sõltumata, saad kasu stressist sellisel viisil, nagu Jumal seda soovib.

Sind on mõeldud olema sõltuv Jumalast. Sõltuvus on hea. Oled kavandatud olema keskendatud Jumalale. Kõik sinu argielus peaks kuuluma kindlasti sellesse vald-

konda.

„Issand, see on nii raske. Kuidas keskenduda Sinule? Kuidas sõltuda Sinust?”

Järgides Jeesust keskenduma täielikult elule stressi esimeses etapis. See on palvetav eluviis. Kui me ei kuula Jumalat ega palveta, siis kuulame vaenlast ja valime valesti. Siis siirdume teise stressietappi ja stress muutub meile probleemiks. Me ei kontrolli seda enam. Heast asjast saab probleem. Stressietapp 1 muutub stressietapiks 2 ning lõpuks stressietapiks 3, ehk „surmatšüklis”.

Stressietapis 2 on positiivne valvsuse seisund muutunud probleemseks. Jumal lõi ainult head. Meie teeme heast probleemi sellega, kui me ei kuula Teda. Kõik sinus on hea. Ka stress ja sõltuvus on head. Meid on loodud sõltuma Jumalast.

Kui sa ei ole sõltuv Jumalast, oled sõltuv kõigest muust: endast, šokolaadiküpsistest, nurisemisest, alkoholist, seksist, pornost.

Sina ja Püha Vaim teate, et

kui kasutad rohkem aega millegi muu kui Jumala jaoks, oled stressietapis 2, siirdumas etappi 3. Hävitad oma aju ja keha ega praktiseeri palvetavat elulaadi.

Viljakus

Pöördume veel tagasi vaimse tervise määratluse juurde. Vaimse tervise puhul suunad oma normaalsel elustressi. Kui rakendad palvetavat elulaadi, suudad kontrollida ennast ja püsida normaalses stressifaasis.

Võid selles stressifaasis töötada viljakalt. Oled tulemuslik. Sinust hoovab head tarkust. Ülemus toetab sinu otsuseid ja kinnitab: „Küsi temalt, tema teab vastust. Temal on lahendus. Võime tema peale loota. Tema juhib õigel viisil.”

WHO ei ole usutunnustuslik organisatsioon. Ometi kirjeldab see meeleseisundit Jumala sõna terminite kohaselt „meid tuntakse viljast”, väljendusega: „Ta suudab anda oma panuse kogukonnale.”

Ef 4:6 öeldakse, et „**igal liikmel on oma ülesanne**”. Igaüks saab anda oma panuse kogukonna heaks. Kogukonnas on eluterved suhted siis, kui iga liige täidab oma ülesannet, kui kogu ihu tegutseb armastuses.

Sama kehtib ka meie ihu kohta siis, kui tegutseme õigesti. Meie ihu kõik süsteemid ja liikmed tegutsevad tervikuna. Sa toodad head vilja. See kehtib siis, kui oled see, kelleks sind on loodud Kristuse Ihus. On asju, mida üksnes sina suudad. Palve paneb selle voogama.

Maailma suurim probleem on see, et ei tunnetata oma identiteeti Kristuses. Isegi uuestisündinud kristlased ei tunne täielikult oma identiteeti Kristuses ega tunneta seda **täismõodulist isiksust**, kelleks Jumal meid lõi.

Isade patud siirduvad järeltulevatele põlvedele, kuid need siirduvad uinuvatena. Pärispatt on eelnevatelt sugupõlvedelt päritu, kuid see tuleb meiega kaasa uinuvana, mittetegutsevana. Vanemate,

vanavanemate, esiisade mõju kuni Aadama ja Eevani on tulnud DNA kaudu sinule, kuid see on uinunud faasis.

5Ms 30:19 paneb meie ette elu ja surma, õnnistuse ja needuse. Vali siis elu, et sina ja sinu järeltulijad elaksid. Kuigi isade patud ulatuvad 3. ja 4. põlveni, on meil valikuvõimalus õnnistuseks, mis on täiuslikkus.

Patuvalikud lisavad meie ellu hävituse korruseid: need on enda, vanemate ja vana-vanemate tehtud patused valikud, millel laseme esile tõusta. Sinu valed valikud lisavad ebatäiuslikkuse korru-seid täiuslikkuse asemel.

Võid teha oma valiku selles, kas äratad mürgi oma elus, või hävitad selle. Võid öelda: „Minu vanemad ja vana-vanemad olid sellised ning selline olen ka mina.” Või hävitad kõik taolise.

Minevik loob ette-määratud võimaluse, mitte aga ei kujunda saatust. Piiblis öeldakse, et oled valmistatud juba ema-üsas. See on sinu tegelik

saatus, sinu vaimne tervis. Palve paneb selle voolama.

Kui tegutsed nii nagu sinult oodatakse, annad panuse kogukonna jaoks. Sinul on teatud and, midagi, mida üksnes sina suudad, sest mõtled ainukordsel viisil.

Anni all mõtlen sind ennast täispanuseliselt. Tood esile ainulaadseid mõtteid, sõnu ja tegusid. Esindad sellist eluviisi, milleks sind on loodud sinu sõnade ja tegude kaudu.

See võib avalduda erinevate annitüüpide puhul, kuid sinu ülim and on ainulaadne mõtlemine.

Kui tegutsed täismõodus iseendana, annad oma panuse ühiskonnale. Siis hakkab tööle see, et liikmed on kokku liidetud. Ef 4:16 järgi teeb iga liige seda, mis on tema ülesanne.

Kas sina teed seda, mida peaksid? Kui mitte, siis rikud oma elu. Ole hea ja hakka tegema seda, mis on sinu ülesanne.

CAROLINE LEAF

Vaated Een-Gedi mäestikus.

Taaveti juga Een-Gedis.

